

ublandet Frederiksborgrace eller af en Fuldblodshingst. Naar man med nogen Opmærksomhed gennemlæser disse to Punkter og tænker sig Virkningerne deraf og dermed sætter i Forbindelse, at der paa Finantsloven for 1853—54 er anviist 10,000 Rbd. netop til Indkjøb af Fuldblodsdyr, har man der hovedsagelig Nøglen til de fleste af de nedfættende Bemærkninger, der Tid efter anden have lydt her i denne Sal. De Dyr, som nu findes paa Stutteriet, og hovedsagelig de sidst indkjøbte, tilfredsstillende, saavidt jeg kan see, forsaavidt de ere fuldt udviklede, nogle fuldstændig, andre tilnærmelsesviis, de Formaal, som man tænker sig her at vilse have frem, nemlig at faae en Hest, der ved Siden af, at den er en fortrinlig Artilleri- og Cavalleriehest, tillige har saadanne Former, at den har et smukt Udseende og derved tillige er en god Handelsvare. Efter dette kommer jeg nærmest til den Slutning, at da den planmæssige Odelæggelse — jeg sigter kun til Virningen; Formaalet var naturligviis at frembringe noget endnu Bedre end det, man havde — der saa at sige har fundet Sted siden Begyndelsen af dette Aarhundrede, endnu ikke har været istand til at odelægge Stutteriet i Bund og Grund, uagtet man i den Tid undertiden har anvendt omtrent det Fjerdobbelte af, hvad der nu forlanges, og for Rigsdagens Tilværelse maaffee en god Deel mere, og da det, som nu findes der, lover ikke saa daarlige, seer det, idetmindste for mine Dine, saaledes ud, at hvis Stutteriet i nogle Aar vil gjøre lignende Fremsskridt, som det har gjort i de sidste Aar, vil det ikke vare ret længe, inden man faaer et Stutteri, som virkelig vil kunne svare til sin Hensigt, nemlig at virke forædlende paa Landets Hestevælv. — Endnu skal jeg kortelig omtale en Paagaaend af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3die Valgfreds (M. Hage). Han sagde: Viis mig et feilfrit Individ fra Stutteriet! Forsaavidt dette skulde være muligt, kunde det jo være rart nok, men det er, som tidligere bemærket, aldeles umuligt. Vilde man have et Billede af, hvorledes en Hest, en Monsterhingst, skal see ud, og man vilde see hen til den Hest, der staaer paa Amalienborg, saa vilde man jo rigtignok

i den have et Billede af, hvordan man kunde ønske, at en Hest, der tilfredsstillende de tre Formaal, jeg har nævnt, skal see ud; men hvis der saa kom En eller Anden, som netop holdt af Væddeløbsheste, og saae paa denne Statue, saa vilde han vistnok sige: Det er en klodset Hund. Altsaa, en fuldstændig feilfri Hest, som kan staae sin Prøve for enhver Bedømmelse, vil det ikke være muligt at finde. Endvidere skal jeg tilføje et Par Ord med Hensyn til det samme Medlems Bemærkning om, at Udsætterhestene kun havde kostet 150 Rbd. pr. Stk. Dertil skal jeg knytte som min Bemærkning, hvad der forøvrigt alt tidligere er blevet udtalt, at naar der i en dog ikke dyr Tid kan opnaaes 150 Rbd. for de daarlige Heste, som gaae ud fra Stutteriet som Udsætterheste, og det efter en Tid, da man efter min Betragtning omtrent har gjort Alt, hvad man kunde, for at odelægge Stamstutteriet, er den Priis slet ikke saa daarlig, at der for „Hillerød“ er blevet buden 85 Rbd. Den skulde udstationeres, sagde det ærede Medlem; men der troer jeg, at jeg kan berolige det ærede Medlem med at oplyse, at „Hillerød“ nu er solgt, og at den altsaa ikke er udstationeret. Om „Ravnen“ — paa denne uhyggelige „Ravn“ har man nu redet, den ene efter den anden — som Verdis paa, at den ikke var, som den burde være, ansøgte det ærede Medlem, at den var fortrygget, og det stillede han i Spidsen for sine Anker. Men nu træffer det sig saaledes, at Rytteriet netop lægger Vægt paa at have fortryggede Heste, og saa maa det jo, saavidt jeg skjønner, være en Ubefaling for „Ravnen“, at den har den Egenskab. Jeg antager, at det vil forholde sig paa en noget lignende Maade med en Deel af de andre Cyder, som det ærede Medlem bestyrelste den for at have. Jeg har dem i dette Diebst ikke alle i Erindring og kan derfor ikke besvare dette Spørgsmaal. Det ærede Medlem spurgte, hvorledes „Ravnen“ kunde bidrage til en national Race, og af, hvad han har udtalt, er dette det, som har undret mig meest. „Ravnen“ er jo, som bekendt, kommen fra Sverig, men den har dog sin egentlige Stamtafle i Danmark, idet den nemlig stammer fra den gamle frederiksborgske Race, som